

mig imidlertid Anledning til at citere en Udtalelse af en afdød anset Præst, Pastor D. Pontoppidan, som i en Artikel i „Fædrelandet“ for 30te Juni 1859 udtaler om den kirkelige Vielse, vi nu have: „Ved ingen Lejlighed kaster Præsten bitterlig flere Berler for Svin og giver mere af det hellige til Hunde end ved Egtevielser i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn.“ Det er „Profaniteten“ og den samme Pastor Pontoppidan siger i Slutningen af samme Artikel: „Derfor er det vistelig bedre, at den tvungende Lov til Guds Alter bliver begraven i Havet, hvor det er dybest, end at den bliver staaende til Anstød og Skalkstjul for de mange, som med sovende Samvittigheder maa høje sig under Loven og lade sig paanøde en kristelig Egtevielse. Der kan intet tabes, men vindes meget ved Friheden; den vil vække Alvoren i et af Livets vigtigste Anliggender; den vil løse os ud af Modsigelser; og det tør ventes, at den lovgivende Magt, som har fralagt sig Ansvaret for Krænkelsen af den hellige Daab, heller ikke vil bære det for Krænkelsen af nogen anden Kirkens Velsignelse.“ Dette rammer naturligvis ogsaa en Del af de Indvendinger, det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Vohmann) kom med. Jeg vil endnu kun tilføje en Ytring, der kom fra en Mand over for en endnu levende bekendt Præst, som til ham omtalte denne Sag. De vare i Diskussion om denne Sag, og vedkommende Præst beklagede sig over den Løgn, der er i Forholdet, som det nu er med den tvungne kirkelige Vielse; saa svarede Manden dertil: Ja, det kan gerne være, at der er megen Løgn ved det, men det er dog saa højtideligt! Se, det er ogsaa en Opfattelse. Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) kom ind paa nogle Enkeltheder fra denne Sags 2den Behandling, som jeg ikke skal dvæle videre ved; kun kan jeg ikke anerkende det ærede Medlems Ret til at sammenstille Forholdet fra Præstens Side over for de kirkelige Vielser ifølge hans Forslag med Forholdet ved Altergangen, thi det ærede Medlem vil have, at Præsten skal være ubetinget pligtig til at vie de Følk, der komme til ham, men Præsten er, som det ærede Medlem ved, ikke ubetinget pligtig til at tage Følk til Alters; det kan han blive fri for, men efter det ærede Medlems Forslag kan han ikke blive fri for at vie dem. Hvad angaar det Citat af Luther, som det ærede Medlem „rev mig i Næsen“, om jeg maa bruge et Citat af det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (S. Holm), har jeg ikke overset det. Jeg har meget vel set

den Sætning, det ærede Medlem citerede — jeg vil dog sige, at jeg ikke har paaberaabt mig den for mit Standpunkt — men jeg tror for øvrigt at turde udtale, at det har ganske sikkert aldrig været Luthers Mening med Ordene „skyldig at vie dem“, hvad det ærede Medlem nu vil lægge deri. Jeg tror sandelig ikke, Luther der har tænkt paa en juridisk, verdslig, borgerlig Forpligtelse, som vedkommende Præst skulde kunne tvinges til under Embeds Fortabelse at opfylde, han har ganske sikkert haft ganske anderledes høje Tanker end den „Skyldighed“, han der taler om. — Ja, over for det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (Paulin) vil jeg nøjes med at henvise til de Udtalelser, jeg har fremført over for det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Johannsen). — Hvad saa angaar det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Vohmann), der var saa højt oppe med Hensyn til vor forferte Maade at gribe denne Sag an paa, saa sagde han jo, at vi burde om ikke for saa mellem 2den og 3dje Behandling have formet denne Sag saaledes, at den kunde være gaaet igennem; man skulde ikke more sig med at „udframme Teorier“, og hvad det nu var for smagfulde Udtryk, det ærede Medlem fandt det passende at komme med over for en Sag som denne, hvor vi staa med de Meningskæller, vi gøre, og med det Grundlag under vore Fødder, som vi have. Naar det ærede Medlem siger, at vi skulde forme Forslaget saaledes, at det kunde være ført igennem, saa kunde det have interesseret mig at vide, hvilken Form det ærede Medlem da egentlig mener, det overhovedet var muligt at give denne Sag, saaledes at den kunde gennemføres over for den Modstand, vi kende. Jeg vil indskyde, vi kende jo ikke andet til de andre Lovgivningsfaktorens Stilling til denne Sag end de højtærede Ministres — Landstingets foreligger der intet om. — Og hvad navnlig den højtærede Kultusministers Stilling til denne Sags Hovedtanke angaar, saa er det jo den, at han aldeles ikke vil have noget som helst med den at gøre, hverken i den ene eller den anden Form, hverken den, som det ærede Medlem synes at hælde til, den, som vi i Fjor foreslog, og som det ærede Medlem da ikke fandt Anledning til at takke os for, eller den Form, vi nu have givet den. Jeg kan derfor ikke se, at vi kunde have givet denne Sag nogen saadan Form, at den efter den højtærede Ministers Udtalelser kunde have vundet hans Bifald, saa det ærede Medlem skulde ikke komme og bebrejde os, at vi ikke have givet den en saadan Form. Ja, hvis det er det ærede Medlems Mening, at vi